

ogsaa i Realiteten vil falde sammen med det af det ærede Medlem stillede Forslag for det førstkomende Finantsaar, ikke som permanent Forankaltning, og derfor har Udvalget troet, at det i Mar vil være rigtigere at anvende Bevillingen saaledes, at man kommer ind paa den Tante, som ligger i Ministerens Forslag; men forøvrigt er der ikke taget nogen endelig Beslutning endnu; Sagen vil komme under Overveielse inden 3die Behandling i Forbindelse med det ærede Medlems Forslag, og der vil da blive gjort Indstilling fra Udvalgets Side om paa en eller anden Maade at give en Bevilling, som kan komme Kunstnerne til Gode i det kommende Finantsaar. Saaledes, som Sagen nu foreligger, tror jeg det vilde være ønskeligt, om det ærede Medlem vilde tage sit Forslag tilbage, saa kan han stole paa, at fra Udvalgets Side vil Spørgsmaalet om at komme Kunstnerne til Hjælp i det kommende Finantsaar blive taget under alvorlig og, jeg tør nok sige, velvillig Overveielse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indkjøb af Malerier er det ganske vist, at der kan siges Noget for den Betragtning, den ærede Minister gjorde gjældende, at det var heldigt, der var een Autoritet. Men Hovedsagen er dog, at den Autoritet, som indkøber disse Malerier, for det Første er en sagkundig Autoritet og dernæst en nogenlunde liberal Autoritet, jeg mener en Autoritet, som indtager et ikke for strengt Skole- eller Partistandpunkt. Jeg vil ikke bebrejde den Autoritet, som nu gjør Indkjøbene, noget Saadant. Jeg tror, at forinden den nye Ordning paa Akademiet var der maaske ikke noget ganske Urigtigt i den Tanke; men jeg skal nu ikke komme videre ind paa denne Sag, thi jeg tror gennemgaaende efter den nu trufne Ordning er der fra Kunstnernes Side ikke saa ringe Tillid til, at Akademiets Jugement vil være mere ubildet, mere liberalt end tidligere. Jeg vil udtale, at dette er den almindelige Mening, netop fordi der her i Thinget har været en almindelig modsat Mening, nemlig en Slags Frygt for, at Akademiet var en færdeles uliberal og partist Institution. Denne Frygt er ugrundet; den gjælder ikke mere mellem Kunstnerne. Det er ikke min Mening her at komme ind paa, hvorledes Indkjøbene skulle ordnes; men jeg siger, at da Ministeren har anmeldt sit Forslag, vil jeg anmode det ærede Medlem om at tage sit Forslag tilbage nu og lade Sagen hvile til 3die Behandling.

Berg: Det var tydelig at mærke paa det ærede Medlems for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Pingsels) Foredrag, at han sølte

sig saaret ved mine Bemærkninger om de geologiske Undersøgelser. Det gjør mig ogsaa for saa vidt ondt, at jeg maatte omtale det, som jeg gjorde, lige overfor det ærede Medlem, da jeg jo vidste, at han var Fader til dette Barn, og da jeg isvrigt i høi Grad agter og statter hans Interesse for disse Forhold. Den Ælterhed, hvormed han tog sig af dette Forslag, forekommer det mig isvrigt fører ham lidt for vidt, naar han bestiger den politiske Skriftestol for at kalde mig ind deri som hans Skriftebarn. Ja, jeg har jo lagt Mærke til den Slags Fremtoninger fra de unge Politikere, dem, der ere komne frem i 1884 og 1885 og 1887, at de ere komne ind fuldt rustede med al mulig Videns og Erfaring i politisk Henseende, og at Enhver af dem og ikke mindst det ærede Medlem er fuldt ud skicket og berettiget til at stole paa sig selv og os, og ikke mindst mig, det indrømmer jeg fuldt ud. Jeg er kjender den høieste Oplysnings Overlegenhed paa alle mulige Omraader ogsaa med Hensyn til Politik i alle dens mulige Fjergninger. Beundringsværdigt har det ogsaa været for mig at iagttage den mageløse Bevægelighed, som denne nye Skole har lagt for Dagen i Politiken; thi saa vidt jeg har kunnet skjønne, har dens Mænd gjerne havt et forstjelligt Standpunkt hvert Aar. Jeg skal ikke gjøre Gjengjæld overfor det ærede Medlem, naar hans Øren nu forargedes over min Modstand mod dette Ministerium, jeg skal ikke i Grindringen videre fremdrage Noget om, hvad Musit det ærede Medlem har stillet op, den Gang han brugte disse Betegnelser, som han selv nu vist egentlig ikke synes om. Men jeg skal kun gjøre ham opmærksom paa, at hans Følelser ganske vist i en særlig Grad maa være forandrede lige overfor det samme Ministerium fra den Gang, ere i høi Grad forstjellige fra for et Aars Tid siden og nu. Hvad der har foranlediget det, veed jeg ikke. Nu ansøger det ærede Medlem gennem sit Foredrag Ministeriet om at tage fat paa det og det og det. Og hvad sagde det ærede Medlem den Gang? Det ærede Medlem nedlagde da Protest mod dette Ministerium, mod disse 7 Mænd o. s. v., o. s. v.! Det ærede Medlem skulde altsaa have set lidt paa den Bjælke, der sad i hans eget Øie, inden han vilde til at drage Skjæven ud af sin Broders. Jeg skal nu ikke komme ind paa den Slags Materier med det ærede Medlem, men en Ting vil jeg dog gjerne bede det ærede Medlem om, og det er, at han ikke taler om Loyalitet i den Forstand, at det skulde være mig, der havde vist Mangel paa Loyalitet lige overfor det ærede Medlem. Jeg har